

“Soc un gran defensor del treball en equip”

“Palamós no va seguir l'exemple d'altres municipis propers i es va mantenir sempre com un poble per a la seva gent”

“És important reivindicar que cal preservar el patrimoni”

La pista de bàsquet del passeig del Mar de Palamós, a tocar de Sant Antoni de Calonge, és un espai privilegiat. Ens permet gaudir d'una perspectiva de la badia a banda i banda i, enfront, l'escullera del port comercial, aquesta vegada amagada darrere d'un imponent vaixell de creuer. Lluís Puig, alcalde de Palamós, ens espera, a mi i al fotoperiodista, Quim Puig. Ens saluda i ens dona la benvinguda fent botar una pilota de bàsquet groga. Estem a punt de començar una passejada que ens ajudarà a comprendre'l una mica més com a persona i com a polític.

–Totes les pilotes toquen el cèrcol, però a l'hora d'entrar-hi... no veig resultats satisfactoris, si em permet...

–Això és per la camisa –ens respon rient, mentre Quim Puig prepara les càmeres–. Per què ens ha convocat aquí?

–Soc mestre per vocació –respon–. El meu esport, aquell que he practicat tota la vida, és el bàsquet. He fet de monitor, entrenador i coordinador. La pista de bàsquet del passeig és per a mi un dels llocs simbòlics del municipi, un lloc privilegiat que lliga amb un entorn que m'encanta.

Seiem en un dels bancs del passeig, mirant el port. Ja ben entrada la tarda, els núvols esfilegassats es van tenyint de colors vermellorsos, grocs i taronja. Parlem de l'acció política i de com es gestiona aquest capital.

–Pensi que si es vol guanyar el partit... –diu.

–Es refereix a un partit o enfrontament com a metàfora de projecte polític, m'imagino... –l'interrompo.

–Correcte. Si el vols guanyar, cal treballar en equip.

–Deixem-nos de personalismes, doncs.

–Aquí volia arribar –continua–. Si optes per una política basada en el teu personalisme, no nego que et surtin unes estadístiques molt maques, però no és segur que el guanyis. No penso que el personalisme hagi de passar per sobre del projecte. Si treballes en equip i prepares les estratègies, tens més possibilitats. Millor el projecte abans que el personalisme.

–Quina lliçó treu entre el bàsquet o l'esport i la política?

–Que no sempre s'aconsegueix l'objectiu tal com ho haves pensat o desitjat. La derrota, si és que en podem dir així, no et pot fer defallir. L'esforç i la superació són clau. La derrota forma part de l'aprenentatge de la vida i ens obliga a buscar alternatives fins a arribar a acostar-te al que tu creus que és l'ideal per al teu municipi.

L'alcalde ens porta cap al carrer López Puigcerver, que recorre paral·lelament el passeig del Mar. El nom del

carrer fa referència a Joaquim López Puigcerver, un polític valencià que va ser ministre d'Hisenda, ministre de Foment, ministre de Gràcia i Justícia i ministre de Governació durant la regència de Maria Cristina d'Habsburg-Lorena i novament ministre de Gràcia i Justícia durant el regnat d'Alfons XIII. Aquest polític va treballar intensament perquè el projecte de l'ampliació del port de Palamós fos una realitat. El carrer és també una entrada important, però no ha estat mai un aparador. Trànsit dens, Sarfa inclosa, i cotxes a banda i banda. Mentre passegem, explica que l'objectiu és refer el nucli de Palamós a escala epidèrmica, però també el sistema vascular, separant-hi les aigües plujanes i brutes. Explica que la via pública havia quedat molt endarrerida; ja no era un lloc de trobada i socialització, i no generava sinergies.

–Miri que hi ha carrers a Palamós... Per què aquest?

–És una de les nostres grans entrades al municipi des de Sant Antoni. A banda de millorar la qualitat de vida per als residents i els veïns de Palamós en general, pensàvem que calia que aquest vial també fos una manera de donar la benvinguda al nostre municipi i que calia fer-lo molt més ordenat i endreçat. Les persones han de recuperar l'espai públic.

Tornem cap al passeig, per un dels carrers que, com petites rieres, hi aboquen des de López Puigcerver. Puig explica que aquests carrers transversals seran de vianants, seguint l'exemple de l'actuació a la zona de l'Eixample. Ara ja enfilem el passeig en direcció al port. Al davant, la silueta urbana del nucli antic de Palamós, amb el campanar al fons, i, a l'esquerra, els imponents gratacels Jaume II i Empordà, un recordatori del que podria haver estat el front marítim i "afortunadament" no va ser. Puig explica que el municipi ha sabut mantenir l'esperit de poble, acollidor, però sense emmirallar-se en altres models propers. Aquest punt ha estat clau, diu, perquè en perspectiva hauria estat un error. El passeig, segons explica mentre caminem, és un altre punt rellevant d'aquest projecte que s'impulsa des del govern, d'ERC, i una gran assignatura pendent que pròximament s'abordarà a través d'un procés de participació ciutadana.

La zona de l'estenedor de xarxes s'obre davant nostre. Però Puig ens porta a tocar de les barques a la sorra, un racó característic de la platja.

–Soc del barri de Pescadors de darrere del port –explica mentre s'asseu al mur de pedra–. Recordo que hi anàvem a jugar i a l'estiu em banyava a la zona de les barques a la platja, al port, al front marítim. I de gran, ara ja amb els meus fills. La gent de Palamós se'l fa molt seu.

No és gratuït que ens hi aturem. El port, la seva potència pesquera, comercial i turística, és clau per al desenvolupament del municipi.

–El pla especial del port, la seva ordenació, ha trigat vint anys –sentencio.

–I no es pot esperar més. Vam participar en el procés de redacció del pla especial del port, ara ja pla director, amb el procés participatiu. Malauradament, va canviar la normativa i ara caldrà adaptar-se a la nova legislació i estem treballant perquè la feina que s'ha fet, el procés participatiu que comento, es pugui incorporar.

–Què pot aportar aquest ara ja futur pla director del port?

–És clau, perquè servirà per definir què s'hi pot fer i què no, i ajudarà a ordenar tot el sector, a encaixar-lo. Aportarà seguretat jurídica i, precisament per això, es podran desencallar moltes propostes.

Seguim caminant. Anem vorejant el Club Nàutic Costa Brava, l'antiga pedrera –ara espai de mercaderies del consignatari–, la bàscula fins a arribar al mirador del Morro del Vedell. Puig comenta que, per fer el recorregut

del nou camí de ronda, val més sortir de la platja, travessant el Pedró fins al passeig de les Pites, per enllaçar-hi. El mirador és un punt que ens serveix per dialogar sobre la importància d'haver unit el nucli de Palamós amb la platja de Castell, un recorregut de 3 km, pensat com una experiència que generi sinergies.

–Som davant una infraestructura verda, integrada amb l'entorn. Penso que, amb el pas dels anys, quan la natura faci la seva feina, encara estarà més integrat. Ara mateix és un dels punts destacats del municipi. Resseguim el camí que voreja per sota el mirador del Morro del Vedell i veiem com el sol ja ha desaparegut pràcticament darrere el Pedró.

Palamós i Sant Joan. Ara, dos nuclis del mateix municipi. Abans, dos municipis independents. L'alcalde ens acosta, aquesta vegada ja amb cotxe, fins al nucli de Sant Joan, sobre la plaça mossèn Gumersind Vilagran, una de les persones més estimades que ha tingut el municipi. Reconegut amb el títol de fill adoptiu, també va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat. Puig vol dialogar sobre els dos nuclis i el patrimoni. Palamós, molt atacat pels pirates, per l'exèrcit francès, bombardejat per la Guerra Civil i rematat pel turisme, té poc patrimoni.

–El Mas Oliver de Sant Joan ens va arribar per una expropiació forçosa, és veritat, però és una demostració que cal estar atents a les oportunitats. Ara el rehabilitarem i el recuperarem i ens servirà per reivindicar la necessitat de preservar el nostre patrimoni.

Ens acomiadem de tornada al port. L'alcalde, amb la pilota groga, puja per les escales cap al barri dels Pescadors. Ens saludem.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 18-10-2021, Pàgina 22

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/10-administracions/2044396-soc-un-gran-defensor-del-treball-en-equip.html>